

Cứu Trợ Quảng Bình...

Đến 12h, đoàn chào tạm biệt vùng đất Vũ Quang Hà Tĩnh để tiếp tục cuộc hành trình đi đến những nơi bão lũ khác, đoàn cứu trợ quay ngược vào Quảng Bình. Nơi mà chúng tôi chọn để dừng chân cứu trợ là xã Quảng Trung thuộc huyện Quảng Trạch tỉnh Quảng Bình. Đây là địa phương chịu ảnh hưởng nặng nề nhất của cơn bão vừa qua, và là địa phương phải gánh chịu thêm trận lốc xoáy kinh hoàng sau cơn bão lũ, làm hư hại, đổ sập, tốc mái nhiều nhà cửa, phá hoại nhiều hoa màu...Có thể nói đời sống bà con nơi đây đang gặp rất nhiều khó khăn. 16h ngày 22 tháng 10 năm 2013, đoàn cứu trợ đến nơi.

Đoàn chúng tôi đến nơi thì bà con nơi đây đã tập trung khá đông rồi. Xe vừa đến bà con đã hết sức vui mừng vỗ tay, nhìn những cảnh tượng này mà chúng tôi càng thêm xúc động. Đoàn nhanh chóng tiến hành các công việc cần thiết: làm việc với chính quyền địa phương, nói chuyện với bà con. Chia sẻ những khó khăn mà bà con đang gặp phải...rồi tiến hành phát quà. Công việc diễn ra khá thuận lợi và nhanh gọn. Trong số những người dân đi nhận quà có cả người già và trẻ nhỏ. Chúng tôi không hiểu vì sao, nơi thiệt hại như thế này mà các đoàn cứu trợ đến không nhiều, một số bà con khác không có quà nên nhiều người khóc kể, thấy thật thảm thương nên đoàn chúng tôi đã quyết định tặng thêm 60 suất quà nữa tại xã cạnh bên.

Thăm Viếng và Phúng Điếu Những Gia Đình Có Người Qua Đời Vì Lũ.

15 giờ 30, đoàn đi đến điểm thứ 2 cách đó khoảng 5 Km là xã Quảng Tiên thuộc huyện Quảng Trạch tỉnh Quảng Bình. Đây cũng là nơi chịu thiệt hại lớn và có người chết. Gần 20 phút đi, chúng tôi đến điểm 2. Đến đây, người dân cũng đã có mặt đầy đủ. Làm xong một số thủ tục cần thiết, chúng tôi cũng nhanh chóng phân chia các phần quà để phân phát cho người dân. Tại đây phát quà xong thì trời cũng bắt đầu chập tối. Trước khi ra về chúng tôi nhìn thấy mấy dòng chữ cảm ơn QTTT do một người dân ở đây dùng tay viết vào kính sau xe đã làm cho chúng tôi thật sự cảm động.

Không dừng lại ở đây, dưới sự chi dẫn của người địa phương, đoàn tiếp tục đi đến các gia đình có người chết. Đầu tiên, chúng tôi đi đến nhà bà Đoàn thị Loan 65 tuổi ở xã Quảng Tiên, huyện Quảng Trạch khi leo lên rầm nhà để tránh lũ đã không may bị té xuống chấn thương sọ não và chết. Thật cũng không biết nói gì hơn ngoài những lời động viên và chia buồn cùng gia đình, mong gia đình vượt qua đau đớn để tiếp tục cuộc sống. Tiếp tục đi đến gia đình thứ 2 tại xã Quảng Trung là gia đình ông Phan Văn Hiệp sinh năm 1939 cũng chết trong trường hợp tương tự như bà Đoàn Thị Loan. Hoàn cảnh của gia đình này cũng thật đáng thương.

Xong hoàn cảnh của gia đình ông Phan Văn Hiệp, Đoàn tiếp tục đến viếng một gia đình khác là anh Hồ xuân long sinh năm 1961, gia đình rất nghèo, khi đi làm về đến cầu Quảng Hải thì bị nước cuốn trôi. Gia đình này ở tận trên núi, xe không thể lên được nên chúng tôi phải đi bộ. Trời vừa tối, đường lại lầy nên chúng tôi đi rất khó khăn và phải vượt qua đường ray xe lửa mới đi đến nhà. Gia đình của anh rất thê lương. Chúng tôi biết rằng, với những món quà nhỏ bé này không thể nào xóa đi nỗi đau to lớn này, mong rằng một phần nào đó an ủi gia đình để tiếp tục vượt qua đau thương.

Thăm được 3 gia đình có người chết trong bão lũ, chúng tôi lại nghe kể nơi đây có một gia đình bị lốc xoáy thiệt hại rất nặng, gia đình 4 người và tài sản đều bay đi trong cơn lốc, căn nhà bị sập hoàn toàn, trong đó có 2 em nhỏ đang nằm chung giường vợ bỏ mẹ, nhưng may mắn không có thiệt hại về người. Mặc dù rất muốn đến thăm gia đình này, song trời đã rất tối và đường sá thì xa nên chúng tôi đành quay về trong sự bùi ngùi và tiếc nuối và lúc này đã là 20h30.

Ăn Mì Gói, Ngủ Trên Xe Qua Đêm Để Kịp Thời Gian Cứu Trợ Quảng Trị Ngày Mai

Đến giờ này, chúng tôi cũng đã thấm mệt và đói nhưng nghĩ lại những gì mà đồng bào nơi đây đã hứng chịu, chúng tôi lại càng vững vàng những bước chân để đến với những vùng bão lũ khác.

Đoàn chúng tôi lại trở vào Quảng Trị để kịp cứu trợ trong ngày mai. Cũng trên đường đi, chúng tôi ghé vào ăn cơm tối cũng chỉ với những món ăn đã chuẩn bị sẵn và quyết định ngủ trên xe bên đường gần quán cơm, để ngày mai có thể tiếp tục lên đường sớm.

Vậy là một ngày làm việc vất vả và cật lực đã qua, đã chứng kiến nhiều cảnh tượng khủng khiếp do thiên tai gây ra, đã tận mắt nhìn thấy cuộc sống đầy khó khăn của người dân sau mưa lũ, nghe kể lại những cái chết đầy thương tâm, trải qua những cảm xúc khác nhau, đoàn chúng tôi lại thêm một bài học về cuộc sống, về chia sẻ và tình thương. Màn đêm buông trĩu, đoàn chúng tôi chìm vào giấc ngủ.

Vừa chợp mắt được mấy tiếng đồng hồ, 03h30 mờ sáng ngày 23 tháng 10 năm 2013, đoàn từ thiện Từ Tâm chúng tôi lại phải tiếp tục lên đường để cho kịp điểm cứu trợ tại tỉnh Quảng Trị. Từ Quảng Bình trở vào Quảng Trị những cơn mưa nặng hạt cứ không ngừng trút xuống, mặt đường đầy nước, ngoài kính xe nước rơi vào kêu lộp bộp thật dữ dội. Đến 6 giờ 30, đoàn chúng tôi ghé vào một quán ven đường để ăn sáng. Bữa sáng của chúng tôi cũng là những gói mì chay mà chúng tôi mang theo.

Mất hơn 20 phút ăn sáng, đoàn tiếp tục khởi hành đến điểm phát quà. Điểm phát hàng cứu trợ tại xã Gio Thông, huyện Gio Linh, tỉnh Quảng Trị. Được sự hướng dẫn của anh Đào người địa phương, đoàn đi đến nơi, bà con đã tập trung đông đủ, anh em trong đoàn tiến hành bốc hàng từ xe tải xuống để chuẩn bị phát cho bà con. Mọi công việc chúng tôi tiến hành rất nhanh chóng và chỉ trong chốc lát mọi công tác chuẩn bị đã hoàn thành.

Chúng tôi nhanh chóng phát quà cho từng người có tên trong danh sách nhận quà. Chúng tôi nhận thấy ai ai cũng vui cười hơn hờ vì được nhận quà cứu trợ từ đoàn, dường như những khó khăn, đau khổ trong những ngày mưa bão vừa qua đã dần tan biến. Tại đây, chúng tôi phân phát 70 suất quà, trị giá mỗi suất là 300 ngàn đồng, gồm gạo, dầu ăn, bột ngọt và tiền mặt. Những phần quà tuy không lớn lao gì về mặt vật chất nhưng cũng phần nào làm vơi đi những đau thương khi cơn bão dữ dội ập đến.

Phần lớn đi nhận hàng cứu trợ là người già và đặc biệt là có cả người khuyết tật. Qua tìm hiểu, chúng tôi mới biết được ở khu vực này người cao tuổi neo đơn rất nhiều, nay phải hứng chịu thiên tai thì cuộc sống của họ khó khăn thật không sao kể hết được. Vừa nhận quà mà bà con cứ cảm ơn chúng tôi rối rít, đó là một nguồn động lực rất lớn thúc đẩy chúng tôi đặt những bước chân trên con đường đi đến những miền quê xa xôi của miền Trung Việt Nam đang còn gặp nhiều khó khăn do thiên tai, bão lũ.